

ร้ายกว่าเสือ

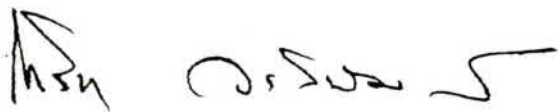
เรื่อง ตำราจัน ลัมประเสริฐ
ภาพ สถิตย์ สีวะรัมย์

คำนำ

ในสังคมปัจจุบันหนังสือเป็นพื้นฐานในการสื่อความหมายและแสวงหาความรู้ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนด้วยกัน และระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การรู้หนังสือไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิทธิและบริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับ และเป็นการรักษาไว้ซึ่งมรดกของชาติที่สืบทอดต่อกันมามากกว่า 700 ปี

เพื่อป้องกันการลืมนหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้รู้หนังสือได้รับประโยชน์จากการอ่าน กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ที่มีจิตกุศลจัดทำเอกสารเสริมการอ่านเพื่อเผยแพร่ในพื้นที่ที่มีการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ หนังสือแต่ละเล่มนี้จะมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ให้ความเพลิดเพลิน และใช้ภาษาเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มอ่าน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอขอบคุณ นายสาโรจน์ ล้อมประเสริฐ ผู้เขียนและคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงต้นฉบับ โดยเฉพาะ นางสาวกนิษฐา กาญจนจारी แห่งมูลนิธิสวิตา ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงต้นฉบับ และคณะอนุกรรมการทุกท่าน ที่ได้สละเวลาจัดทำเอกสารเล่มนี้โดยมิได้รับค่าตอบแทนแต่ประการใด และขอขอบคุณองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติที่ได้ให้การสนับสนุนในการจัดทำและผลิตเอกสารเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาสตรีและเยาวชนชุดนี้

(นายโกวิท วรพิพัฒน์)

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

คุณธรรม 4 ประการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเอง
2. การข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น
3. การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด
4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

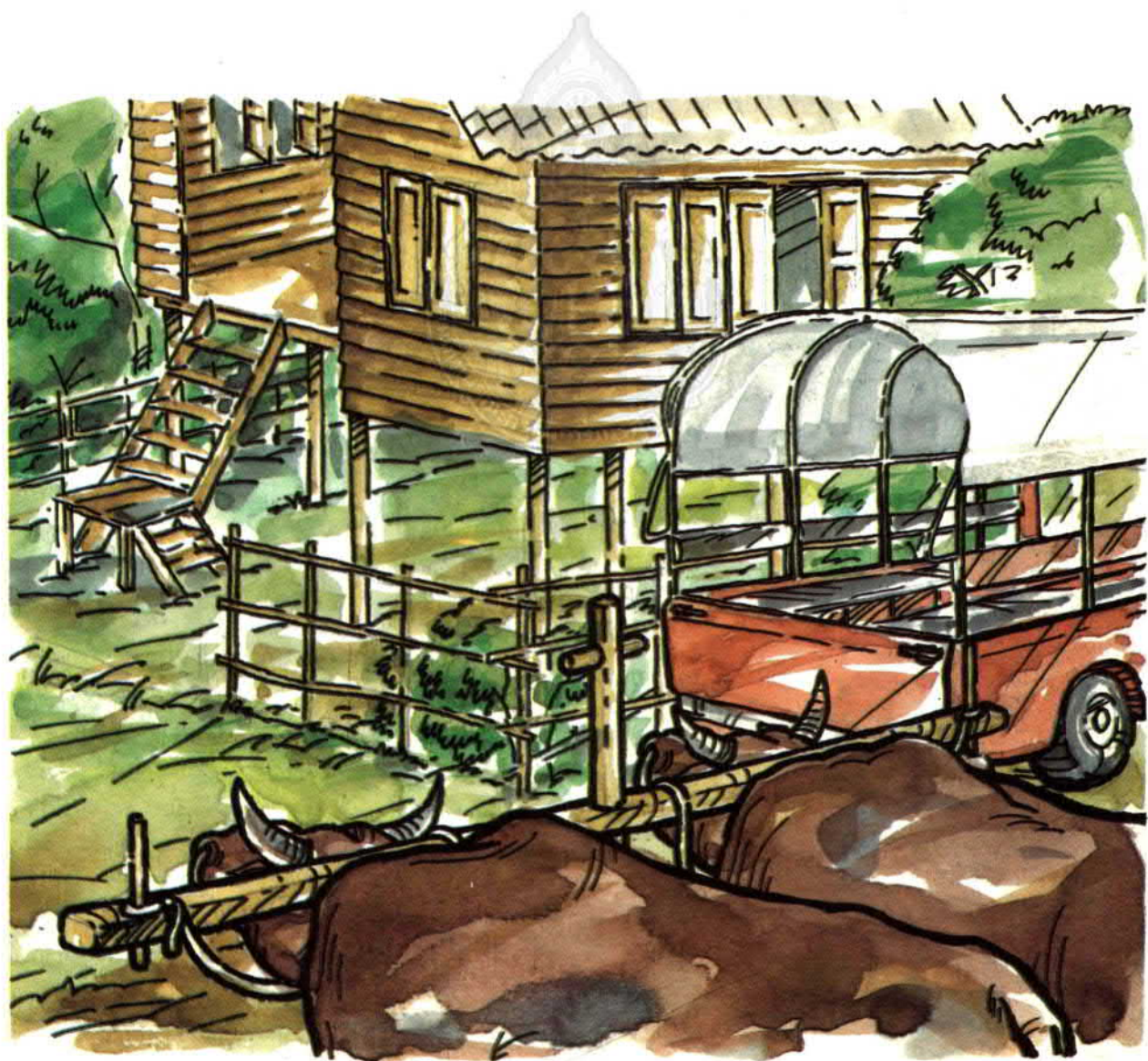
หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก
แต่ทุกคนในหมู่บ้านอยู่กันอย่างมีความสุข รักกันเหมือนพี่
เหมือนน้อง ต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกันเสมอ

ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ไม่มีใครเดือดร้อน
เรื่องอาหารการกิน เพราะทุกคนครบถ้วนปลูกผักผลไม้และ
ทำสวนครัวไว้รอบ ๆ บ้าน บางบ้านเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่

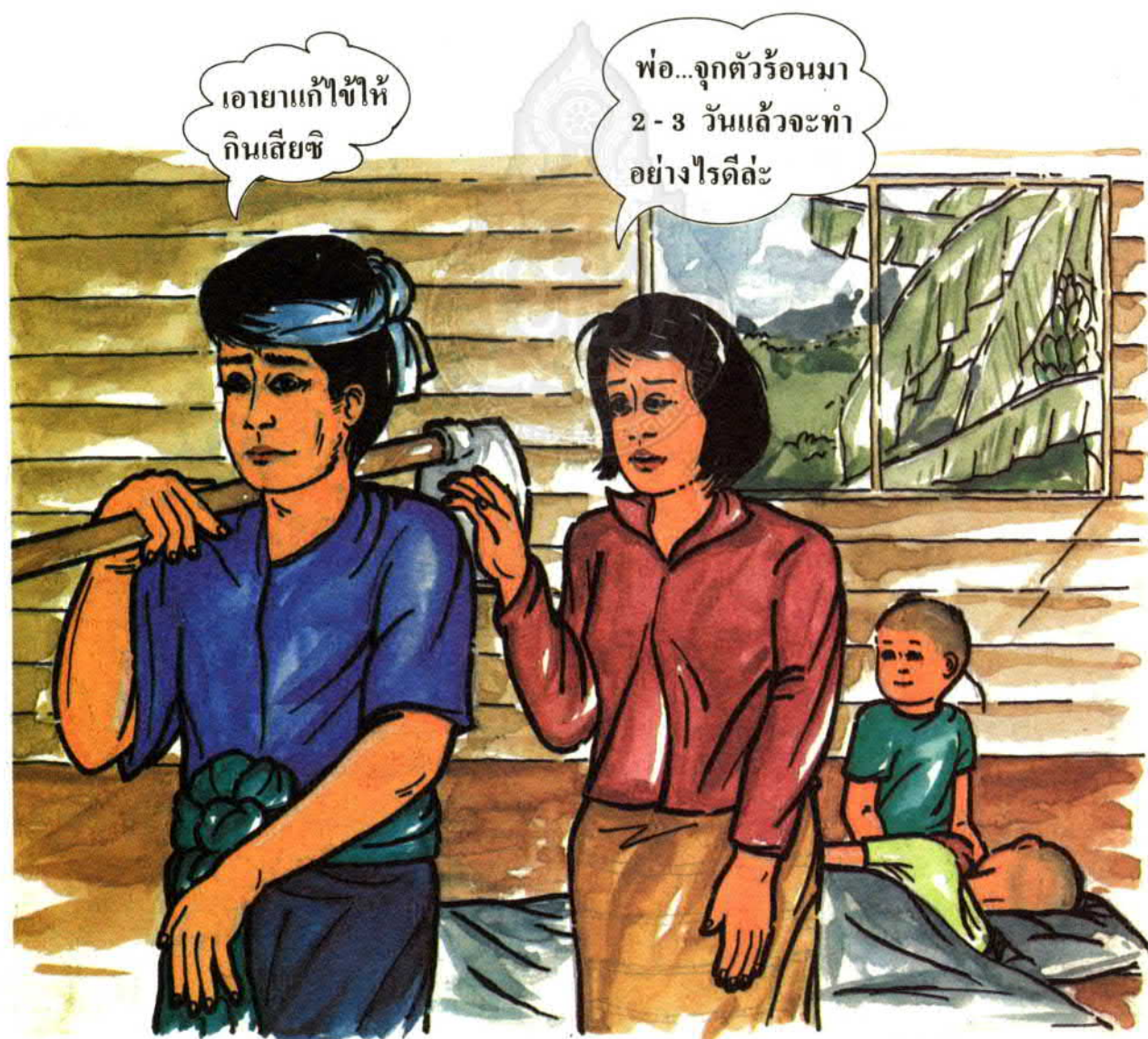

การเดินทางระหว่างหมู่บ้านกับตัวเมือง ต้องอาศัย
เกวียน หรือรถยนต์ที่มีอยู่เพียงคันเดียวในหมู่บ้าน ต้องเล่น
ฝ่าเปลวแดดและฝุ่นสีแดงในหน้าร้อน และหลุมบ่อโคลนใน
หน้าฝน หรือไม่วิ่งเลยในวันที่ฝนตกหนัก ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ
แล้ว จะไม่มีใครเข้าเมือง

ครอบครัว ๆ หนึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ มีสมาชิก 4 คน หัวหน้าครอบครัวชื่อ คำ เมียชื่อจิต ลูกชายคนโตชื่อ แกละ และลูกชายคนเล็กชื่อจุก ครอบครัวนี้อยู่กันอย่างมีความสุข

จนกระทั่งวันหนึ่ง

จากมีอาการดีขึ้น ตัวเย็นลง นางจิตคิดว่าหายแล้วจึง
ค่อยโล่งใจ 3 - 4 วันต่อมาจากกลับมีอาการตัวร้อนขึ้นอีกและ
ซึมเพราะพิษไข้

วันนั้นฝนตกพรำพรำ ตั้งแต่เช้าจนถึงบ่าย นางจิตติน
 กางร่มอุ้มลูกไปยังบ้านนายมาก ผู้เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข-
 ประจำหมู่บ้าน มีแกละวิ่งตากฝนตามมาด้วย

นายมากตรวจดูอาการของจุก จึงแนะนำให้พาไป
รักษาในเมือง

เอ...ทำไมดิ้นะ จันรักษา
ไม่ได้หรอก ต้องรีบพาไป
หาหมอในเมืองแล้วละ

ถึงอย่างนั้นเขียวรี ถ้าอย่างนั้น
ฉันจะให้เจ้าแกละไปตามพี่คำ
ทีนา แล้วขอรอดผู้ใหญ่ให้ช่วย
ไปส่งในเมืองให้หน่อย

แกะريبวิ่งไปตามพ่อที่ทุ่งนา พ่อเห็นพ่อ แกะريب
ตะโกนเรียกแต่ไกล

พ่อ พ่อ แม่ให้มาตาม
จุกไม่สบายมากต้องรีบ
พาไปรักษาในเมือง

จะรีบไปเดี๋ยวนี้แหละ

รถยนต์ปิคอัพของผู้ใหญ่บ้านวิ่งผ่านบริเวณสองข้างทาง
ที่เต็มไปด้วยทุ่งนาเขียวชอุ่มไกลสุดลูกหูลูกตา มุ่งตรงสู่
ในเมือง

ถนนขรุขระอย่างนี้
ขับเร็วได้ยังไงกัน
จุกมันไม่สบายอยู่ด้วย
เดี๋ยวจะกระเทือนนะ

ขับเร็วๆ หน้อยได้ไหมจ๊ะ
ผู้ใหญ่ ฉันอยากให้
ถึงเร็วๆ

วันรุ่งขึ้น ท่ามกลางแสงแดดยามเช้าที่ส่องไปทั่วท้องนา
รถยนต์ปิคอัพของผู้ใหญ่บ้านวิ่งกลับเข้าหมู่บ้าน ไปจอดหน้า
บ้านนายคำและนางจิต เมื่อเสียงเครื่องยนต์เจียบสนิทจึงได้ยิน
เสียงนางจิตร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความเสียใจ

เพียงครูเดียว บริเวณบ้านของนายคำและนางจิตเต็ม
ไปด้วยเพื่อนบ้านทั้งชายและหญิง ทุกคนสนใจอยากรู้ว่าเกิด
อะไรขึ้น

ทุกคนมองดูร่างเล็ก ๆ ที่มีผ้าคลุมด้วยความสงสาร
บางคนถึงกับน้ำตาไหล

นายคำอุ่มร่างของจุกขึ้นไปบนบ้าน มีนางจิตและ
 แกละเดินตามขึ้นไปติด ๆ แต่เพื่อนบ้านยังคงจับกลุ่มคุยกันอยู่
 หน้าบ้าน

ผู้ใหญ่ จุกเป็น
 อะไรตายล่ะ

หมอบอกว่าเป็น
 ไข้เลือดออกเรา
 พาไปรักษาข้างเกิน
 ไปหมोजึงช่วยไม่
 ทัน

เพื่อนบ้านทุกคนต่างแปลกใจมาก ไม่มีใครเคยได้ยินชื่อโรคนี้มาก่อนเลย

ไข้เลือดออก ร้ายจริง ๆ นะ แต่ในหมู่บ้านเรา ไม่มีใครเคยเป็นเลยนี่

ร้ายจริง ๆ ตอนแรกมีอาการคล้ายเป็นหวัดตัวร้อนมีไข้สูง 2 - 3 วัน ไข้ลดลงคิดว่าหาย ที่ไหนได้กลับแย่ลงกว่าเดิม และมักเป็นกับเด็ก

เป็นเพราะยุงลายที่มีเชื้อไข้เลือดออกกัด ยุงลายก็เหมือนยุงธรรมดาไม่น่ากลัวอะไร แต่มันโตกว่าเล็กน้อยที่มีตัวมีลายสีขาวสลับดำ เห็นได้ชัด

ไข้เลือดออกเป็นได้อย่างไรล่ะพี่มาก

นายมากอธิบายว่ายุงลายเป็นสาเหตุให้เกิดไข้เลือดออก
ชอบกัดเด็กตอนกลางวัน วิธีป้องกันต้องกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์
ยุงลาย

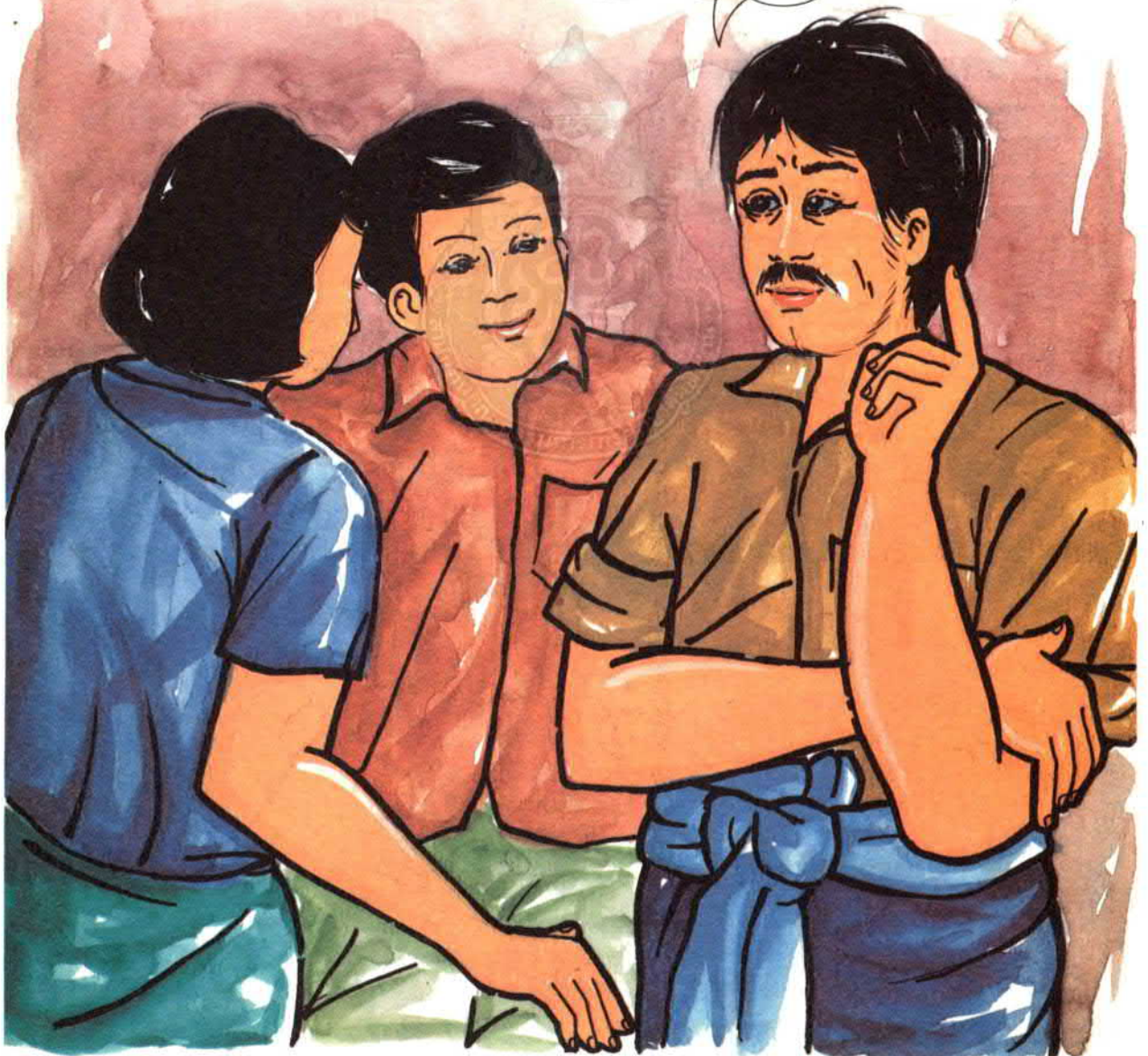
แล้วเราจะมีวิธีป้องกัน
ไข้เลือดออกไหมล่ะพี่มาก

มีข้ออย่าให้ยุงลายกัด เวลา
เด็กนอนตอนกลางวันต้อง
กางมุ้ง บริเวณบ้านอย่าให้
มีน้ำขัง โอ่งน้ำต้องหาฝา
ปิดให้เรียบร้อย

นายมากอธิบายจนทุกคนเข้าใจ ก่อนแยกย้ายกันกลับ
นายมากเตือนทุกคนว่า

ถ้าเด็กตัวร้อนมีไข้สูงสงสัย
ว่าจะเป็นไข้เลือดออกอย่า
ให้กินยาลดไข้นะ รีบพาไป
หาหมอ แล้วจะปลอดภัย

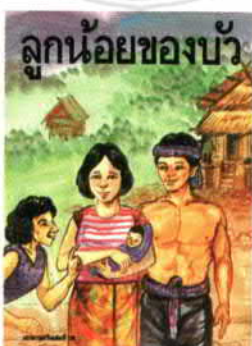
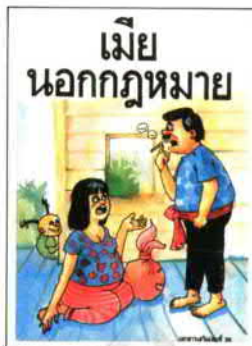
**รายชื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงต้นฉบับเอกสารเสริม
โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ**

นายสุนทร สุนันท์ชัย	ที่ปรึกษา
นายทองอยู่ แก้วไทรชะ	ที่ปรึกษา
นายเจริญผล สุวรรณโชติ	ที่ปรึกษา
นางสาวเลขา ปิยะอัจฉริยะ	ที่ปรึกษา
นางกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
นางสาวกนิษฐา กาญจนจारी	ประธานอนุกรรมการ
นางสลวย โรจนสโรช	อนุกรรมการ
นางสาวรสชา วงศ์ยังอยู่	อนุกรรมการ
นางสุดใจ นายศรี	อนุกรรมการ
นางแนนน้อย ปัญจพรรค	อนุกรรมการ
นางสาวชนิดา จรรยาเพศ	อนุกรรมการ
นางสาวกฤษณา สินไชย	อนุกรรมการ
นางเพ็ญพักตร์ ลิ้มสัมพันธ์	อนุกรรมการ
นางสาวพิมพ์ใจ เมษฐ์สุขใส	อนุกรรมการ
นางกรแก้ว เลียมรักษ์	อนุกรรมการ
นายวิวัฒน์ไชย จันทน์สุคนธ์	อนุกรรมการ
นางสาวพิมพ์ใจ สิทธิสุรศักดิ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
นางสาวโสมาอุษา เลี้ยงถนอม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางคณิฉาน์ สิทธิดำรง	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่อเอกสารเสริมโดยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟ ปี พ.ศ. 2527

ชื่อเรื่อง	ผู้เขียน
1. เชื่อว่าผู้หญิงไม่ได้ทำงาน	นางสุดใจ ฉายศรี
2. ดีและงาม	นางช่อม แยมงาม
3. สาวโรงงาน	นางแน่นน้อย ปัญจพรรค
4. ปลอดภัยไว้ก่อน	ดร. จรวยพร ธรณินทร์
5. เมียนอกกฎหมาย	พอ. สุเทพ เสนิงส์ ณ อยู่ธยา
6. แม่ค้าขายผัก	นายปรีชา เรื่องจันทร์
7. ใจเขาใจเรา	นายแนว สอดิพันธุ์
8. เพื่อชีวิตใหม่	นางสาวอาภาพร ทวีชาติ
9. กันไว้ดีกว่าแก้	นางสมมาวดี พันธุ์เพ็ง
10. ลูกรัก	นางศรีไพบูลย์ เพชรกุล
11. ลูกน้อยของบัว	นายสมบัติ สุวรรณพิทักษ์
12. ร้ายกว่าเสือ	นายสาโรจน์ ลิ้มประเสริฐ

โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ

โดยความสนับสนุนจากองค์การยูนิเซฟ